

Пише: Александар Конузин
четвртак, 22 мај 2014 11:50

Ваша светости, митрополите Амфилохије, свете владике, драги пријатељи, мило ми је да сам поново у Србији да видим многа позната лица, а жао ми је да се наш сусрет дешава у овом тешком тренутку. Поплаве су нанеле много жртава, па желим да вам изразим искрено саучешће поводом ове туге. И овај догађај још једном говори да смо ми људи слаби, да смо само део природе. Захваљујем се митрополиту Амфилохију на позиву да учествујем на представљању његове књиге. За мене је то велика част.

Књига митрополита Амфилохија је много више од обичне књиге, то је хроника прожета духовним размишљањима. Косово је мала европска територија која је почетком прошлог века сматрана периферијом Европе. Данас је познато да је Косово генетски код Србије. То је код који одсликава сву сложеност данашњег живота у Европи и у свету уопште, то је код који представља пројекцију будућности.

Сматра се да су сви међуљудски односи већ одавно описани и приказани у старогрчким трагедијама. У свему што је касније написано није речено ништа ново, сматра се да је то само понављање већ реченог уз прилагођавање савременом животу. Исто тако ће и сви актуелни конфликти у свету, као и сви будући, бити само понављање онога што се догодило на Косову. Све је то тесно повезано са Југославијом, у којој је све почело. Како је у својој књизи рекао митрополит Амфилохије Косово је отворило врата, кроз која је по стао видљив простор на коме су се сукобили добро и зло, простор на коме се сукобиле Божја правда и људска неправда, све до краја света и века. Нажалост, морамо бити свесни

Пише: Александар Конузин
четвртак, 22 мај 2014 11:50

тога да ће борба између добра и зла трајати док постоји човечанство. На Косову су на најочигледнији начин постали видљиви сви проблеми данашњег времена. Наравно, многи су о тим проблемима говорили и пре догађаја на Косову и Метохији, поводом других сукоба у свету. Али, то је био први пут да су се суочили са проблемом толиких размера у самој Европи. То је био политички конфликт између држава и самог реалног живота, сукобили су се принципи на којима се заснивају односи међу државама, принципи су се сукобили са самом реалношћу.

Владимир Путин је пре шест година рекао да је за регулисање било каквих сукоба и за њихово заустављање неопходно поштовати опште принципе. Али ти принципи ни у ком случају не смеју противречити реалном животу, нити ићи на штету људима. Наравно, пре свега, ту се ради о праву народа на самоопредељење као и о поштовању суверенитета и територијалног интегритета сваке државе. То су релативно нови принципи. О праву народа на самоопредељење почело се говорити тек у време Првог светског рата, а о принципу суверенитета и територијалном интегритету држава први пут се званично говорило у Повељи Уједињених нација. Тада је тај принцип прихваћен, а касније потврђен у повељи 1975. г. Међутим, од тада се много тога променило у свету, а посебно у Европи. Пре свега мислим на промене до којих је дошло после Хладног рата. Сви смо се надали да ћемо после Хладног рата моћи да живимо уз поштовање једнакости и уз међусобно уважавање. Нажалост, неке моћне земље света су сматрале себе победницама у Хладном рату. И самим тим сматрале су да имају право да силом наметну само оне принципе који одговарају њиховим интересима. А сви они који се нису слагали са таквим односом снага у свету морали су због тога да буду кажњени, дакле, тај нови поглед на свет им је био наметнут силом. Све то је довело до развоја бројних догађаја у Европи који нису били очекивани.

Пише: Александар Конузин
четвртак, 22 мај 2014 11:50

Пише: Александар Конузин
четвртак, 22 мај 2014 11:50

